

service en selvstændig ret til at udøve deres partsbeføjelser uden forældremyndighedsindehaverens stillingtagen.

Et barn vil normalt være repræsenteret af forældremyndighedsindehaveren og vil ikke kunne lade sig repræsentere af andre under sagen. Derimod vil barnet i nogle tilfælde kunne lade sig bistå af andre i forbindelse med en børnesagkyndig rådgivning eller under en samtale efter § 29 b.

Heller ikke efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed og samvær er barnet tillagt selvstændige beføjelser. Er der tale om en tvangsmæssig udlevering til et samvær, som barnet ikke ønsker, har barnet ingen klagemuligheder. Barnet vil dog efter principperne i § 29 b i lov om forældremyndighed og samvær kunne komme til orde og give sin mening til kende.

Efter lov om forældremyndighed og samvær har barnet en høringsret, når der skal træffes afgørelse i en sag om forældremyndighed og samvær. Der henvises til punkt 2.2.1.

Barnet har endvidere som udgangspunkt mulighed for selv at få børnesagkyndig rådgivning i disse sager, jf. § 29 i lov om forældremyndighed og samvær. Normalt vil tilbud om rådgivning til børn blive givet gennem forældrene. Tilbud kan dog også gives direkte til barnet (uden at forældremyndighedsindehaveren skal give tilladelse til det), hvis barnet har den fornødne alder og modenhed. Barnet skal under en samtale efter § 29 b altid tilbydes rådgivning.

Der henvises til betænkningens afsnit 4.2.1.

2.3.2. Udvalget om Forældremyndighed og Samværs overvejelser

Der har i udvalget været enighed om ikke at foreslå, at børn tillægges egentlige partsbeføjelser. Udvalget har herved vurderet, at det ikke er i børns interesse på denne måde at kunne føre sager mod deres forældre.

Udvalget har herefter overvejet, om barnet på anden måde kan tillægges en mere selvstændig rolle end i dag, herunder en mulighed for at rette henvendelse til myndighederne. Udvalget har overvejet en initiativret for barnet, og på hvilken måde en sådan kan virkelig gøres.

Udvalget foreslår således en styrkelse af barnets retsstilling i sager om forældremyndighed og samvær, således at større børn tillægges en ret til at henvende sig til myndighederne med den virkning, at myndighederne har pligt til at indkalde barnets forældre og/eller barnet til et møde om de forhold, som barnet ønsker hjælp til. Den viden, som forældrene får som føl-

ge af barnets henvendelse til myndighederne, vil kunne medvirke til at bibringe dem en forståelse for barnets perspektiv. Forældrene vil herefter kunne finde løsninger, der tilgodeser barnets perspektiv eller få mulighed for at nedlægge påstande med den virkning, at statsforvaltningen skal realitetsbehandle sagen.

Et flertal på 10 medlemmer mener, at dette bør gælde for børn, der er fyldt 10 år. Erfaring fra praksis (børnegrupper, skilsmissegrupper mv.) viser, at børn i denne alder kan have behov for at ytre sig. En ret til at henvende sig til statsforvaltningen kan være en hjælp for denne aldersgruppe af børn, som på den måde kan få hjælp til at få taget hul på en problemstilling. Flertallet lægger endvidere vægt på, at virkningen af barnets henvendelse til myndighederne alene er, at forældrene indkaldes til et møde. Baggrunden for ønsket om en aldersgrænse skal ses i sammenhæng med, at et yngre barn har større risiko for at blive "taget som gidsel" af voksne i dets omgivelser og blive tvunget til at rejse sager i statsforvaltningen, som det ikke selv kan overskue eller har interesse i.

Et mindretal på 5 medlemmer finder, at børn bør være fyldt 12 år, før de tillægges en sådan initiativret. Det er mindretallets opfattelse, at børn i denne alder har den fornødne modenhed, og at der ved yngre børn er risiko for ydre påvirkning til at rette henvendelse til statsforvaltningen, uden at det er barnets eget ønske, hvilket kan belaste barnet.

Der henvises til betænkningens afsnit 4.6.3.1.

2.3.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig i, at der er behov for at styrke børns retsstilling i sager om forældremyndighed og samvær. Omvendt er det ikke i børns interesse at kunne føre sag mod deres forældre. Det bør derfor også fremover være sådan, at det er indehavere af forældremyndigheden, der udøver partsbeføjelser på barnets vegne.

Ministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag om, at børn tillægges ret til at henvende sig til statsforvaltningerne med den virkning, at statsforvaltningerne har pligt til at indkalde barnets forældre og/eller barnet til et møde om de forhold, som barnet ønsker hjælp til. Forældrene vil herefter kunne finde løsninger, der tilgodeser barnets perspektiv eller få mulighed for at nedlægge påstande med den virkning, at statsforvaltningen skal realitetsbehandle sagen.

Ministeriet mener i lighed med udvalgets flertal, at det bør være muligt for børn fra 10 års-alderen at kunne rette henvendelse til statsforvaltningen med den